

Τῷ Ἐξοχωτάτῳ Κυρίῳ
Δημητρίῳ Συλλούρῃ
Προέδρῳ Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων
1402 Λευκωσία - ΚΥΠΡΟΣ

Ἐξοχώτατε Κύριε Πρόεδρε,

Χριστὸς Ἄνεστι!

Σήμερον τείνει νὰ ἀποτελῇ πρόβλημα τὸ πλέον φυσικὸν καὶ πλέον χαροποιὸν γεγονός, ἡ δημιουργία ζωῆς! Δηλαδὴ τὸ γεγονὸς τῆς ἐλεύσεως ἀνθρώπου εἰς τὸν κόσμον!

Ο ἀνθρωπος ἐν τῇ ἀληθινῇ ὑποστάσει του ἔχει ὡς θεῖον δῶρον τὴν ἀθάνατον ψυχὴν καὶ οὕτως ἀποκτᾶ αἰωνίαν προοπτικὴν ὑπάρξεως, εἰς μεταθανατίους καὶ μεταφυσικοὺς κόσμους. Ή ἐμψύχωσις τοῦ ἀνθρώπου, δηλαδὴ ἡ παρὰ Θεοῦ ἐμφύτευσις τῆς ψυχῆς εἰς τὸ ἀνθρώπινον σῶμα συντελεῖται ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς κυριορίας καὶ ὅχι μετὰ τὴν γέννησιν, οὕτως ὥστε νὰ ἔχωμεν ἀνθρωπον τέλειον μὲ θνητὸν σῶμα καὶ ἀθάνατον ψυχὴν, ἔτι ἐκ κοιλίας μητρός.

Μετὰ βαθυτάτης λύπης περιῆλθεν εἰς γνῶσιν ἡμῶν ὅτι ἡ Βουλὴ τῶν Ἀντιπροσώπων τῆς Ιδιαιτέρας ἡμῶν καὶ λίαν πεφιλημένης πατρίδος, ὑπερεψήφισε προσφάτως διὰ συντριπτικῆς πλειοψηφίας νομοσχέδιον περὶ τῆς κατ' εὐφημισμὸν καλουμένης «διακοπῆς κυήσεως», τοῦτ' ἔστι περὶ ἐκτρώσεων, δηλαδὴ περὶ νομιμοποιήσεως τῆς διολοφονίας ἀγεννήτων παιδιῶν. Τὰ δποῖα εἶναι ἀνθρωποι τέλειοι ὡς τὰ γεγεννημένα βρέφη καὶ μηδὲν τούτων διαφέροντες, εἰ μὴ μόνον ὅτι τὰ μὲν εἰσὶν ἔξωθεν τῆς κοιλιακῆς μεμβράνης τὰ δὲ εἰσέτι καλύπτονται. Καὶ παρατηροῦμεν τοὺς νόμους τῶν συγχρόνων κρατῶν, ἐν οἷς καὶ ἡ Κύπρος, νὰ παλεύουν μὲ νύχια καὶ δόντια ὑπὲρ τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καὶ νὰ «μαίνωνται» διὰ τὴν προστασίαν των ἀδυνάτων ἀνθρώπων, εἰσέτι καὶ αὐτῶν τῶν ἀλόγων ζώων, πλὴν ὅμως νὰ μὴ ἀναγνωρίζουν δικαίωμα ζωῆς εἰς τὰ πλέον ἀνυπεράσπιστα μέλη μιᾶς κοινωνίας, τὰ δποῖα εἶναι τὰ ἀγέννητα παιδιά! Εἶναι φρικτὸν ἀλλὰ δυστυχῶς πραγματικόν!

Ολίγας μόνον ἡμέρας πρὸ τῆς ἕορτῆς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου, ὅπου ἔορτάζομεν τὴν νίκην τοῦ Ζωοδότου Θεανθρώπου κατὰ τοῦ θανάτου, ἐπεκυρώθη ἡ νομιμοποίησις ἐνὸς τῶν πλέον εἰδεχθῶν ἐγκλημάτων, τὸ δποῖον εἶναι ἡ στέρησις τοῦ δι-

καιώματος ζωῆς εἰς ἀγέννητα παιδιὰ καὶ δὴ ὑπὸ τῶν ἴδιων αὐτῶν μητέρων!

Τὸ ἔμβρυον, ώς πρόσωπον, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποτελῇ «κτῆμα», ἢ μέλος τοῦ σώματος τῆς μητρός του, ὥστε κατὰ βούλησιν νὰ χειρίζηται τοῦτο, ἀλλὰ ἀνήκει καὶ εἰς τὸν πατέρα του, ώς συνεργοῦ εἰς τὴν δημιουργίαν νέας ζωῆς. Ὁ νόμος, καθὼς ἐψηφίσθη, δὲν εἶναι μεροληπτικὸς ὅταν δὲν ὑπερασπίζεται τὸ δικαίωμα ἀπλοῦ λόγου τοῦ ἀνδρὸς ἐπὶ τοῦ κυνοφιδουμένου ἔμβρυου; Βεβαίως ὅμως, τὸ ἔμβρυον δὲν ἀνήκει οὕτε εἰς τὸν πατέρα οὕτε εἰς τὴν μητέρα αὐτοῦ, ἀποτελὸν μοναδικὴν καὶ ἀνεπανάληπτον ἀνθρωπίνην ὑπαρξίην, ὅποτε οὐδεὶς δύναται νὰ τοῦ στερήσῃ τὸ δικαίωμα τῆς ζωῆς. Ἐπίσης, ὁ ψηφισθεὶς νόμος δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ὑπερασπίζηται τὸ δικαίωμα τῶν ἰατρῶν, γυναικολόγων, ἀναισθησιολόγων, νοσηλευτῶν κ.ἄ. διακονούντων εἰς τὰ δημόσια νοσοκομεῖα ὥστε νὰ μὴ ἐμπλέκωνται, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν λόγοι συνειδήσεως, εἰς τοιοῦτα ἀνοσιούργηματα καὶ ἐγκληματικὰς ἐνεργείας;

“Οσοι ἐμπλέκονται εἰς τοιαύτας ἐνεργείας (μέλλουσαι μητέρες, ἰατροί κ.ἄ.) ἀναδεικνύονται σύγχρονοι «Ἡρῷδαι» καὶ διὰ τοῦτο μεγάλη ἡ εὐθύνη τῶν ψηφισάντων τὸ νομοσχέδιον τοῦτο καὶ οὐδεμία δικαιολογία ὑπάρχει.

Εὔτυχῶς, τὰ πνευματικὰ αἰσθητήρια τοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ μας ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, ὅσον καὶ ἀν τορπιλίζωνται διὰ πλύσεως ἐγκεφάλου ἐκ τῶν συγχρόνων βιοθεωριῶν αἵτινες θεωροῦν τὸν ἀνθρωπὸν μηδὲν τῶν ἀλόγων διαφέροντα, ὅταν οὗτοι πέσουν εἰς τὸ σφᾶλμα τῆς ἐκτρώσεως ἐπαναστατοῦν καὶ αἱ τύψεις τῆς συνειδήσεως ἐρεθίζουν πρὸς μετάνοιαν.

‘Ως πνευματικοὶ πατέρες ἐν μυστηρίῳ τῆς Ιερᾶς Ἐξομολογήσεως εἴδομεν χιλιάδας πιστῶν προσερχομένων εἰς τὴν μετάνοιαν μετὰ ἀπὸ διενεργηθείσας ἐκ μέρους των ἐκτρώσεις.

Ἐπιτραπείτω ἡμῖν, Κύριε Πρόεδρε, ἵνα εἴπωμεν ‘Υμῖν ὅτι οὐδεὶς καὶ οὐδεμία ὑποπεσῶντες εἰς τὸ ἀμάρτημα τῆς ἐκτρώσεως τέκνου των παρέμεινον χωρὶς νὰ αἰσθανθοῦν εἰς τὴν πορείαν τῆς ζωῆς των ὅτι κακῶς ἐπραξαν, φέροντες βαρέως τὸ γεγονός τοῦτο, τὸ ὅποιον χαρακτηρίζουν ὡς ἀπονενοημένην πρᾶξιν εἰς δύσκολον καμπήν τῆς ζωῆς των, κατὰ τὴν ὅποιαν δὲν εἶχον στήριξιν οἰκονομικήν, κοινωνικήν, ψυχολογικήν, ἢ ὅτι ᾖτο ἀστόχαστος ἐνέργεια κατὰ τὴν περίοδον τῆς νεότητος καὶ ἀνευ ἐπιγνώσεως διὰ τὴν σοβαρότητα τοῦ πράγματος, λόγῳ ἐλλείψεως ἐνημερώσεως.

Κατὰ τὴν ταπεινὴν ἡμῶν γνώμην, καλὸν θὰ ᾖτο νὰ ἀναλογισθῶμεν περισσότερον τὴν σοβαρότητα τοῦ θέματος καὶ τὸ Κυπριακὸν Κοινοβούλιον νὰ ψηφίσῃ νόμους

προστασίας του ἀγεννήτου παιδιοῦ, ἐν οἷς μεταξὺ ἄλλων νὰ ὁρίζεται ἡ δημιουργία ἀρμόδιων κέντρων ἐνημερώσεως τῶν νέων πρὸς στήριξιν του ἀγεννήτου παιδιοῦ, στελεχωμένων μὲ ίερωμένους, ψυχολόγους, κοινωνικοὺς λειτουργούς, καθὼς ἐπίσης καὶ νὰ δημιουργηθοῦν ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Ἐκκλησίας ἀρμόδια ἴδρυματα περιθάλψεως καὶ προστασίας ἀνωνύμων ἐγκύων γυναικῶν καὶ νεογεννήτων, στελεχωμένων ὑπὸ ἰατρῶν καὶ νοσηλευτῶν, ψυχολόγων καὶ ιερωμένων ἢ νὰ ἐγκριθοῦν οἰκονομικὰ ἐπιδόματα δι’ ἀπόρους οἰκογενείας ἢ δι’ ἄνεργα νεαρὰ ζευγάρια, εἰς τὰ ὅποια ἡ σύζυγος κυριορεῖ, ἀχρι τρόπου οἰκονομικῆς βελτιώσεως ἢ ἐπαγγελματικῆς των ἀποκαταστάσεως, καθὼς καὶ ἄλλα μέτρα πρὸς ἐφαρμογὴν τὰ ὅποια εὐκόλως θὰ ἥμποροῦσε νὰ ἐπισημανθοῦν κατόπιν καλοπροαιρέτων συσκέψεων καὶ γονίμων διαλόγων.

Ἡ Ἐνωμένη Εὐρώπη ἦτις διατείνεται ὅτι ὑπερασπίζεται τὰ δικαιώματα δλων τῶν πολιτῶν της, ἀνεξαρτήτως κοινωνικοῦ, οἰκονομικοῦ ἢ ἄλλου διαχωρισμοῦ, ἀφαιρεῖ τὸ μέγιστον δικαίωμα τῆς ζωῆς εἰς τὰ πλέον ἀνυπεράσπιστα πρόσωπα, τοὺς ἀγεννήτους ἀνθρώπους. Ἡ Κύπρος ἀς πρωτοπορήσῃ καὶ εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο μὲ νόμους προστασίας του ἀγεννήτου παιδιοῦ!

Κύριε Πρόεδρε, πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς του νόμου, διηνεργοῦντο τοσαῦται ἐκτρώσεις, ὅτε ἦτο ἔτι παράνομος ἡ ἔκτρωσις. Σκεφθεῖτε, πόσον θὰ αὐξηθῶσι νῦν, ὅτε θὰ ὑφίσταται καὶ νομικὴ κάλυψις δι’ αὐτάς.

Ἐκτὸς του πνευματικοῦ καὶ ἀνθρωπιστικοῦ θέματος ὅπερ ἀναφύεται, δὲν πρέπει νὰ μᾶς διαφεύγει καὶ τὸ ἔθνικόν καὶ δημογραφικὸν πρόβλημα. Εἰς μίαν ἡμικατεχομένην πατρίδα, ὅπου οἱ ἐποικοι αὐξάνονται κατὰ γεωμετρικὴν πρόοδον, ἡ μείωσις τῶν γεννήσεων ἐντὸς ὀλίγων δεκαετιῶν θὰ ὁδηγήσῃ ἀναμφισβήτητως ὥστε τὸ ἔλληνικόν στοιχεῖον νὰ ἀποτελῇ μειοψηφίαν.

Ἐπὶ δὲ τούτοις, ἀναμένοντες τὴν εὐαισθητοποίησιν του παρ’ Ὅμην Κοινοβουλίου, διατελοῦμεν μετ’ ἔξαιρέτου τιμῆς καὶ πολλῶν ἐν Χριστῷ Ἀναστάντι εὐχῶν.

